

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.748 van 20 juni 2001
in de zaak A. 95.743/X-9763.**

In zake : Suze BAKKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BLANCHE,
kantoor houdende te 3080 TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

1. de gemeente TERVUREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te
3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

tussenkommende partijen :

1. Catherine HERINCKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32/7,
2. Dirk VAN DEN POEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Kroonlaan 190.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Suze BAKKER op
20 september 2000 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
13 juni 2000 van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Tervuren waarbij aan Guy
VANDERPLAS de vergunning wordt verleend voor het
verkavelen van een terrein gelegen te Tervuren,

Sterrebeeklaan 160, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 104 e 5, 104 e 6 en 104 h 6, en van het daaraan voorafgaand gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juni 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat T. EYSKENS die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, van Advocaat H. SEBREGHTS die, loco Advocaat M. VAN BEVER verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Catherine HERINCKX en Dirk VAN DEN POEL met verzoekschriften van respectievelijk 22 december 2000 en 28 december 2000 hebben gevraagd om

in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;
dat er grond is om de verzoeken in te willigen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren met het bestreden besluit aan Guy VANDERPLAS de vergunning heeft verleend voor het verkavelen van een terrein gelegen Sterrebeeklaan 160, kadastraal bekend sectie A, nrs. 104 e 5, 104 e 6 en 104 h 6, waarbij één kavel (lot 1) wordt gecreëerd, en het resterende deel van het terrein uit de verkaveling wordt gesloten; dat dit lot 1 volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Leuven is gelegen, deels in woongebied (tot op een diepte gaande van circa 65 m op de linkerperceelsgrens tot circa 24 m op de rechterperceelsgrens) en deels in agrarisch gebied; dat de afbakening "maximale bebouwing" aangegeven op het plan volledig is gelegen in woongebied; dat de eigendom van verzoekende partij is gelegen schuin tegenover het betrokken perceel;

Overwegende dat de eerste verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekster laat gelden wat volgt :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte berokkent de verzoekende partij tevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Door de aangevochten akte wordt het mogelijk dat een woonhuis van 17 meter diepte en twee bouwlagen wordt opgericht op de uiterste grens van het woongebied en deels in het agrarisch gebied aan de overzijde van de Sterrebeeklaan.

De verzoekende partij legt een aantal foto's neer van het uitzicht vanuit haar woning naar de bouwlocatie toe. Juist in die richting geniet zij van een buitengewoon wijds uitzicht over een omvangrijk

agrarisches landschap dat zich tot aan de rand van de Brusselse agglomeratie uitstrekt. De oprichting van een woonhuis op de thans vergunde bouwkaavel zou haar dit uitzicht volledig ontnemen.

Het verlies van het zicht op een mooi landschap werd door Uw Raad reeds aangemerkt als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dat een schorsing kan verantwoorden (...).

Het hoeft geen betoog dat te dezen ook verzoekster een deel van haar zicht op het landschap zou verliezen. Zij zou aldus berooft worden van haar aangename leefomgeving (...).

Dit nadeel wordt berokkend door de aangevochten akte en niet door de gewestplanbestemming 'woongebied'. Weliswaar dient de verzoekster er, ten gevolge van deze gewestplanbestemming, van uit te gaan dat een deel van haar actueel uitzicht kan verloren gaan door de oprichting van woningen. De te dezen vergunde kavel ligt evenwel deels in het agrarisch gebied (zie het annulatiemiddel). Bij een correcte verwezenlijking van het woongebied kan en mag de verzoekster aannemen dat een deel van het uitzicht stand houdt. Door een kavel te vergunnen op de uiterste limiet van het woongebied, en deels in het agrarisch gebied, zal de verzoekster haar uitzicht totaal verliezen, eenmaal de naastliggende, volledig in het woongebied gelegen verkaveling is gerealiseerd.

Bij eerbiediging van de gewestplanbestemming daarentegen, behoudt de verzoekster een deel van haar waardevol uitzicht. De vraag rijst zelfs, gelet op de driehoekige vorm en de omvang van het nog naast de verkavelingsvergunning d.d. 13 mei 1970 gelegen woongebied, en rekening houdende met de plaatselijke ordening, of daar überhaupt ruimte is voor een bijkomende woning. Alleszins zou de inbreuk op het uitzicht minder verregaand zijn, en minstens een gedeelte van dit uitzicht blijven bestaan.

De gewestplanbestemming doorbreekt dan ook het oorzakelijk verband tussen de aangevochten vergunning en het ingeroepen nadeel niet";

Overwegende dat het door verzoekster aangevoerde nadeel bestaat in het verlies van het uitzicht vanuit haar woning naar de betrokken kavel toe, en dit ingevolge de mogelijkheid die door het bestreden besluit wordt geschapen om een woonhuis van 17 meter diepte en twee bouwlagen op te richten "op de uiterste grens van het woongebied en deels in het agrarisch gebied";

Overwegende dat uit het goedgekeurde verkavelingsplan evenals uit het door verzoekster zelf neergelegde "deskundig verslag met bepaling van de ligging van de verkaveling t.o.v. de bestemmingsgebieden van het gewestplan" blijkt dat de inplantingsplaats van de op lot 1 toegelaten woning volledig is gelegen in "woongebied"; dat niet de bestreden verkavelingsvergunning, maar de bestemming "woongebied" die het gewestplan Leuven aan dit deel van de kavel heeft gegeven, op zich alleen reeds de mogelijkheid verschaft om op die plaats een woning op te richten; dat in de gegeven omstandigheden en bij gebrek aan nadere verduidelijking hieromtrent vanwege verzoekster niet valt in te zien hoe "bij een correcte verwezenlijking van het woongebied" de mogelijkheid tot bouwen op dat deel van de kavel tot gevolg zou hebben "dat een deel van het uitzicht stand houdt" en de "inbreuk op het uitzicht minder verregaand" zou zijn; dat het aangevoerde nadeel zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in het bestreden besluit, maar in een eerder besluit waarvan de wettigheid niet wordt betwist; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Catherine HERINCKX en Dirk VAN DEN POEL in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op tienduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BOVIN.